

בש"פ 3319/17 - בני הרשקוביץ נגד מדינת ישראל, פורמלי איזואופיס בע"מ

בית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 3319/17

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
בני הרשקוביץ

לפני:
המבקש:

נגד

1. מדינת ישראל
2. פורמלי איזואופיס בע"מ

המשיבות:

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 5.2.2017 בעפ"ג 56387-03-16 (והחלטה קודמת מיום 10.1.2017). בפסק הדין דחה בית המשפט ערעור מטעם המבקש, בגדרו עתר לכך שיתרת תקופת עבודות השירות שנגזרה עליו תומר בשירות לתועלת הציבור.

בחנתי את הבקשה והגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות ללא צורך בתשובה.

כלל הוא, כי בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הליך ערעורי בפלילים (סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), וזאת בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו, בש"פ

עמוד 1

5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.07.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.08.2009)). ודוק: על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד בהליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בדין, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה.

בענייננו, בקשת הארכה הוגשה ביום 19.4.2017. בהתחשב בכך שפסק הדין מיום 5.2.2017 ניתן במעמד הצדדים, מדובר באיחור של כמעט חודש ימים. בקשת הארכה אינה כוללת הסבר מדוע ההליך לא הוגש בתוך המועד הקבוע בדין. בנוסף, סיכוייה הלכאוריים של בקשת רשות הערעור אשר מתבקשת ארכה להגשתה אינם נחזים להיות גבוהים כלל ועיקר.

אשר על כן, הבקשה להארכת מועד נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ז (20.4.2017).

גלעד לובינסקי זיו, שופט
ר ש ם